

Și mi-ai mai spus că știi.

Sorina

Și mi-ai mai spus că știi.

Mi-ai spus:

- te voi mai săruta, pentru-un noian de ani pierduți
și pentru toate-acele nopți albastre
din ani trecuți, pustii, ai vieții noastre
și pentru ochii tăi ce-au plâns, tăcuți.

Te voi mai săruta, până ce stele,
vor ameți-n sclipiri, de-atâta bucurie,
iar amintirea lor cădea-va prăfurie,
pe inima topită de dorurile mele.

Te voi mai săruta până când, cerul
va semăna întocmai cu irișii tăi verzi,
ca în sărutul meu, ușor să mi te pierzi,
iar eu să-ți fiu pe veci, iubirii, prizonierul.

Așa mi-ai spus apoi, că te-ai născut
să îmi alungi din minte tristețile-venin,
ce m-au înstrăinat de pace și divin,
frângându-mi zborul, chiar de la-nceput;

iar cerul mirosea ca florile de crin,
când inima-mi bătea și tu o auzeai,
cu sărutări fierbinți obraji-mi mângâiai
și mi-ai mai spus, că știi de unde vin!